

Հոռմը հաստատում է տեսիլքը — Թիվ տասը

Վերջին հակամարտությունը. Հովելի գիրքը, Նյու Յորքի անկումը և Հոռմի խորհրդանիշը ադվենտիստական պատմության մեջ

Jeff Pippenger

2024-08-26

Վերջին վիճահարույց հարցը, որը ցանկանում եմ միավորել ադվենտիստական պատմության մեջ Հոռմի խորհրդանիշի վերաբերյալ մյուս պատմական փաստարկների հետ, Հովելի գիրքն է: Այդ վիճահարույց հարցը տեղի ունեցավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից հետո, և առանց այդ ժամանակաշրջանի հանգամանքները նկատի առնելու՝ մի քանի նուրբ կետեր միանգամայն հնարավոր է վրիպեն ուշադրությունից: Այդ հանգամանքները պատշաճ համատեքստի մեջ դնելու համար անհրաժեշտ է անդրադառնալ միլլերիտական պատմությանը: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին Հայտնության իններորդ գլխի տասնհինգերորդ խոսքի ժամանակային մարգարեությունը կատարվեց:

Եվ արձակվեցին այն չորս հրեշտակները, որոնք պատրաստված էին ժամի, օրվա, ամսվա և տարվա համար, որպեսզի սպանեն մարդկանց երրորդ մասը:
Հայտնություն 9:15:

Համարը «ժամը, և օրը, և ամիսը, և տարին» նույնացնում է երեք հարյուր իննսունմեկ տարվա և տասնհինգ օրվա հետ: Չորս հրեշտակները ներկայացվում էին այն ժամանակ, երբ իսլամը բարձրացավ իշխանության և պատերազմ բերեց Հոռմի դեմ՝ սկսելով 1449 թվականի հուլիսի 27-ին: Սկզբնակետը որոշվեց՝ կիրառելով մեկ այլ՝ հարյուր հիսուն տարվա ժամանակային մարգարեության ավարտի կետը: Հարյուր հիսուն տարվա առաջին ժամանակային մարգարեությունը ներկայացված էր առաջին վայի պատմության մեջ, որը նաև Հայտնության իններորդ գլխի հինգերորդ փողն է: Երբ հարյուր հիսուն տարվա մարգարեությունն ավարտվեց 1449 թվականի հուլիսի 27-ին, այն ժամանակային մարգարեությունը, որը այժմ նկատի ունենք, սկսվեց, և երեք հարյուր իննսունմեկ տարի ու տասնհինգ օր անց մարգարեությունն ավարտվեց 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին:

Ուիլյամ Միլլերը Հայտնություն իննի զորությունները հասկացել էր որպես իսլամը ներկայացնող, և 1840 թվականի օգոստոսի 11-ի թվականից առաջ Միլլերի հետևորդներից Յոսիա Լիչ անունով մեկը, մարգարեության հիման վրա, առաջադրեց մի կանխասացություն՝ նշելով, որ 1840 թվականին Օսմանյան գերիշխանությունը պիտի դադարեր: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ից տասը օր առաջ Լիչը ճշգրտեց և նորացրեց իր կանխասացությունը՝ նշելով ոչ միայն այն տարին, երբ մարգարեությունը պիտի կատարվեր, այլ հենց տարին, օրը և ամիսը: Քույր Ուայթը մեկնաբանում է, թե Լիչի կանխասացությունն ինչ ազդեցություն ունեցավ Միլլերի հետևորդների կրոնական աշխարհի վրա, երբ այդ իրադարձությունը կատարվեց:

«1840 թվականին մարգարեության մեկ այլ նշանավոր իրականացում համատարած հետաքրքրություն առաջացրեց: Երկու տարի առաջ, երկրորդ գալուստը քարոզող առաջատար սպասավորներից մեկը՝ Ջոսայա Լիչը, հրապարակել էր Հայտնություն 9-ի մեկնությունը՝ կանխասելով Օսմանյան կայսրության անկումը: Նրա հաշվարկների համաձայն՝ այդ իշխանությունը պիտի տապալվեր... 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, երբ կարելի է ականկալել, որ Կոստանդնուպոլսում օսմանյան իշխանությունը կկոտրվի: Եվ ես հավատում եմ, որ այդպես էլ կպարզվի»:

«Նշված հենց այն ժամանակ Թուրքիան, իր դեսպանների միջոցով, ընդունեց Եվրոպայի դաշնակից տերությունների պաշտպանությունը և այսպիսով իրեն դրեց քրիստոնյա ազգերի վերահսկողության ներքո: Այդ իրադարձությունը ճշգրտորեն կատարեց մարգարեությունը: Երբ այդ հայտնի դարձավ, բազմությունները համոզվեցին Միլլերի և նրա գործակիցների կողմից ընդունված մարգարեական մեկնաբանության սկզբունքների ճշտության մեջ, և աղվենտական շարժմանը տրվեց զարմանալի խթան: Գիտուն և բարձր դիրք ունեցող մարդիկ միացան Միլլերին թե՛ նրա հայացքները քարոզելու, թե՛ հրատարակելու գործում, և 1840-ից մինչև 1844 թվականը գործը արագորեն ընդլայնվեց»: The Great Controversy, 334, 335.

Լատդիկեան Յոթներորդ Օրվա Աղվենտիստները տարիների ընթացքում բազմիցս, գանազան եղանակներով, հարձակում են գործել այս իրադարձության հանդեպ նրա հավանության վրա: Ինչպես յոթ ժամանակների և «ամենօրյա»-ի պարագայում, այս ճշմարտության վրա հարձակվելը նշանակում է մերժել այն հիմքերը, որոնք ներկայացված են երկու սուրբ տախտակների վրա, ինչպես նաև Մարգարեության Հոգու հեղինակությունը: Պատճառը, թե ինչու Մատանան գործել է՝ կործանելու այս պատմության հանդեպ վստահությունը, բազմաշերտ է:

Լիչի կանխատեսումն օգտագործում էր «Միլլերի կողմից ընդունված մարգարեական մեկնաբանության սկզբունքները»: Միլլերին տրվել էր խորաթափանցություն մարգարեական ժամանակի տարրի վերաբերյալ, և նրանք, ովքեր կասկածում են, թե Միլլերի պատգամը հիմնված էր մարգարեական ժամանակի վրա, պետք է միայն վերանայեն 1843 և 1850 թվականների պիոներական աղյուսակները՝ հաստատելու համար, որ դա այդպես էր: Մինչև 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը, նրանք, ովքեր հակադրվում էին Միլլերի՝ Քրիստոսի վերադարձի վերաբերյալ կանխատեսմանը, պնդում էին, թե մարգարեական ժամանակը չի կարող օգտագործվել հասկանալու համար, թե երբ Քրիստոսը կվերադառնա: Նրանք հաճախ, նրա պատգամին և գործին դիմադրելու համար, օգտվում էին Աստվածաշնչի այն հայտարարությունից, թե օրը և ժամը հայտնի չեն:

Բայց այն օրվա և ժամի մասին ոչ ոք չգիտե, նույնիսկ երկնքի հրեշտակները, այլ միայն իմ Հայրը: Բայց ինչպես Նոյի օրերում էր, այնպես էլ կլինի Մարդու Որդու գալուստը: Որովհետև ինչպես ջրհեղեղից առաջ եղած օրերում մարդիկ ուտում էին և խմում, ամուսնանում և ամուսնության էին տալիս, մինչև այն օրը, երբ Նոյը մտավ տապանը, և չիմացան, մինչև որ ջրհեղեղը եկավ ու բոլորին վերացրեց, այնպես էլ կլինի Մարդու Որդու գալուստը: Այն ժամանակ երկուսը դաշտում կլինեն. մեկը պիտի վերցվի, իսկ մյուսը՝ թողնվի: Մատթեոս 24:36–40.

Չնայած այս հատվածին՝ միլլերիսները գտան չափազանց շատ աստվածաշնչյան վկայություններ՝ իրենց կանխասացությունները հաստատելու համար, և շարունակեցին գործել այնպիսի մի սկզբունքի հիման վրա, որը հետագայում բնորոշվեց Քույր Ուայթի կողմից:

«Ոչ ոք չգիտե օրը, ոչ էլ ժամը» արտահայտությունն այն փաստարկն էր, որ առավել հաճախ առաջ էին քաշում գալստյան հավատը մերժողները: Գրությունն ասում է. «Այդ օրվա և ժամի մասին ոչ ոք չգիտե, ո՛չ երկնքի հրեշտակները, այլ միայն Իմ Հայրը»: Մատթեոս 24:36: Այս տեքստի պարզ և ներդաշնակ բացատրությունը տրվում էր նրանց կողմից, ովքեր սպասում էին Տիրոջը, և նրանց հակառակորդների կողմից դրա սխալ գործածությունն էլ հստակ կերպով ցույց էր տրվում: Այս խոսքերը Քրիստոս ասաց Իր աշակերտների հետ ունեցած այն հիշարժան զրույցում, որ տեղի ունեցավ Ձիթենյաց լեռան վրա, այն բանից հետո, երբ Նա վերջին անգամ հեռացել էր տաճարից: Աշակերտները հարցրել էին. «Ի՞նչ պիտի լինի Քո գալստյան և աշխարհի վերջի նշանը»: Հիսուս նրանց նշաններ տվեց և ասաց. «Երբ այս բոլոր բաները տեսնեք, իմացե՛ք, որ մոտ է, դռների առաջ է»: Համարներ 3, 33: Փրկչի մի խոսքը չպետք է այնպես մեկնաբանվի, որ վերացնի մյուսը: Թեև ոչ ոք չգիտե Նրա գալստյան օրը կամ ժամը, մեզ ուսուցանված և պատվիրված է իմանալ, թե երբ է այն մոտ: Ավելին, մեզ սովորեցվում է, որ անտեսել Նրա նախազգուշացումը և հրաժարվել կամ անփութ լինել իմանալու հարցում, թե երբ է Նրա գալուստը մոտ, մեզ համար նույնքան կործանարար կլինի, որքան Նոյի օրերում ապրողների համար եղավ չիմանալը, թե երբ էր ջրհեղեղը գալու: Եվ նույն գլխի առակը, որ հակադրում է հավատարիմ և անհավատարիմ ծառային, և հայտնում է նրա դատավճիռը, ով իր սրտում ասաց. «Իմ Տերը ուշացնում է Իր գալուստը», ցույց է տալիս, թե ինչ լույսի ներքո Քրիստոս կդատի և կհատուցի նրանց, ում կգտնի արթուն, Իր գալուստը ուսուցանելիս, և նրանց, ովքեր այն ուրանում են: «Արթո՛ւն կացեք, ուրեմն,— ասում է Նա:— Երանի՛ այն ծառային, որին իր տերը, երբ գա, այդպես անելիս գտնի»: Համարներ 42, 46: «Արդ, եթե արթուն չլինես, քեզ վրա կգամ գողի պես, և չես իմանա, թե որ ժամին կգամ քեզ վրա»: Հայտնություն 3:3»: The Great Controversy, 370.

Երբ Լիչի կանխագուշակությունը կատարվեց, «ուսումնավոր ու դիրք ունեցող մարդիկ միացան Միլլերին՝ թե՛ քարոզելով, թե՛ հրատարակելով նրա հայացքները, և 1840-ից մինչև 1844 թվականը գործը արագորեն ընդարձակվեց»: Միլլերի պատգամը զորացվեց, երբ նրա մարգարեական մեկնության կանոնները հաստատվեցին որպես վավեր կանոններ: Ժամանակի մարգարեության կատարման արձագանքում ոչ միայն հաստատվեցին Միլլերի կանոնները, և շատերն այն ժամանակ միացան միլլերական շարժմանը, այլև մարգարեական առումով ոչ պակաս նշանակալից էր այն, որ հաստատվելու էր ենթարկվել Միլլերի կանոնների առաջնային կանոնը: Նաեւ, այն փաստը, որ այդ հաստատումը կատարվեց երեք վայերի երկրորդին վերաբերող մի մարգարեության կիրառմամբ, որոնք նաև հինգերորդ, վեցերորդ և յոթերորդ փողերն են:

Միլլերի պատգամի զորավորումը դարձավ Միլլերական բարենորոգչական շարժման ամենանշանակալի ճանապարհային նշաններից մեկը: Այն նախակերպված էր Հիսուսի

մկրտությամբ: Այն նշանավորեց, որ նախկին ուխտի ժողովրդի (բողոքականների) վերջնական փորձության գործընթացը սկսվել էր: Այն դարձավ Սատանայի հարձակման կիզակետը՝ ընդդեմ ամբողջ Միլլերական շարժման և պատգամի:

«Ցանկացած հարց, որը Սատանան կարող է արթնացնել մտքում՝ Աստծո ժողովրդի անցյալի ընթացքի մեծ պատմության վերաբերյալ կասկած հարուցելու համար, հաճելի կլինի նրա սատանայական մեծությանը և վիրավորանք է Աստծուն: Մեր աշխարհի Տիրոջ շուտափույթ գալստյան լուրը գործությամբ և մեծ փառքով ճշմարտություն է, և 1840 թվականին շատ ձայներ բարձրացվեցին դրա հռչակման համար»: Manuscript Releases, հատոր 9, 134.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին երրորդ վայր մտավ մարգարեական պատմության մեջ: Այդ իրադարձությունը հաստատեց մարգարեական մեկնաբանության այն հիմնական կանոնը, որ ընդունել էր երրորդ հրեշտակի շարժումը, որը սկսվել էր 1989 թվականին: Այդ բարեփոխչական շարժման պատգամաբերին բացված առաջին ճշմարտությունը բացվեց 1989 թվականին, և դա Դանիել տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարները չէին: Դա այն ճշմարտությունն էր, որ բոլոր բարեփոխչական շարժումները միմյանց զուգահեռ են ընթանում և պետք է բերվեն տողի վրա տող դնելով, որպեսզի ճանաչվեն հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման բնութագրերը, որն էլ երրորդ հրեշտակի շարժումն է: Իմ երբևէ ունեցած առաջին հանրային ներկայացումը եղավ ճամբարային հավաքում 1994 թվականին, կամ գուցե 1995 թվականին: Այդ ներկայացումը Դանիել տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարների մասին չէր, այլ՝ միմյանց զուգահեռ ընթացող բարեփոխչական գծերի մասին:

Երբ երրորդ վայի մասին Իսլամի մարգարեությունը կատարվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, այն զուգահեռեց 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին: 1840 թվականին առաջին և երկրորդ վայերի մի մարգարեություն հաստատեց Միլլերիտների լուրը, իսկ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին երրորդ վայի մի մարգարեություն հաստատեց Future for America-ի լուրը: Այդ փաստի ճանաչումը բազմություն բերեց շարժման մեջ, մինչդեռ մինչ այդ այն հիմնականում մեկ անձ էր: Այնուհետև շարժման լուրը և պատգամաբերը ենթարկվեցին հարձակման, ճիշտ ինչպես 1840 թվականի պատմությունը հաջորդած տասնամյակների ընթացքում դարձել էր սատանայական հարձակման կիզակետ:

Նրանք, ովքեր միացան Future for America շարժմանը, ընդունեցին այդ պատմության պատգամաբերի կողմից հավաքագրված մարգարեական մեկնության կանոնները: Այդ կանոններից մեկը, թերևս դրանցից ամենանշանակալին, եղել և մնում է մարգարեության եռակի կիրարկումը: Պատգամաբերը հասել էր այն ըմբռնմանը, որ որոշ մարգարեական ճշմարտություններ պատկերավորված են երեք առանձնահատուկ իրագործումներով: Հավատալով, որ միլլերական պատմությունը կրկնվում է հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, երևաց, որ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը նախապատկերում էր 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը, և որ մյուս սրբազան բարեփոխչական գծերը նույնպես ունեին հենց նույն այդ սահմանափակումը:

Հուդայի ցեղից եղող Առյուծը այն ժամանակ բացահայտեց երրորդ հրեշտակի գծում ամեն մի սրբազան բարեփոխման գծի կրկնության ապացույցը: Տեսնվեց, որ ինչպես միլլերական պատմությունը մինչև իսկ բառացիորեն իրականացրեց տասը կույսերի առակը, այնպես էլ Future for America-ի պատմությունը:

«Հաճախ ինձ հղում են տալիս տասը կույսերի առակին, որոնցից հինգը իմաստուն էին, և հինգը՝ հիմար: Այս առակը կատարվել է և կկատարվի մինչև իսկ տառացիորեն, որովհետև այն առանձնահատուկ կիրառություն ունի այս ժամանակի համար և, ինչպես երրորդ հրեշտակի պատգամը, կատարվել է և պիտի շարունակի լինել ներկա ճշմարտություն մինչև ժամանակի վախճանը»: Review and Herald, August 19, 1890.

Հայտնություն տասներորդ գլխի յոթ որոտները ճանաչվեցին՝ նույնացնելու համար թե՛ միլլերականների փորձառությունը՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ից մինչև 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը, և թե՛ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի պատմությունը մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը:

«Յովհաննեսին տրուած յատուկ լոյսը, որ արտայայտուեցաւ եօթը որոտներում, առաջին եւ երկրորդ հրեշտակների պատգամների ներքոյ տեղի ունենալիք դէպքերի նկարագրութիւնն էր....»

«Այս յոթ որոտները իրենց ձայները հնչեցնելուց հետո Հովհաննեսին, ինչպես Դանիելին՝ փոքր գրքի վերաբերյալ, այս պատվերն է տրվում. «Կնիք դնե լ այն բաների վրա, որ յոթ որոտները արտասանեցին»: Սրանք վերաբերում են ապագա իրադարձությունների, որոնք պիտի բացահայտվեն իրենց կարգով»: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, հատոր 7, 971.

Ընդունվեց, որ Քույր Ուայթը ուղղակիորեն ասել է, թե երրորդ հրեշտակի շարժումը ընթանում է առաջին և երկրորդ հրեշտակների շարժմանը զուգահեռ:

«Աստված Հայտնություն 14-ի լուրերին տվել է իրենց տեղը մարգարեության շարքում, և նրանց գործը չպետք է դադարի մինչև այս երկրի պատմության ավարտը: Առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրերը դեռևս ճշմարտություն են այս ժամանակի համար և պետք է զուգահեռ ընթանան դրան, որը հաջորդում է: Երրորդ հրեշտակը իր նախազգուշացումը հռչակում է բարձր ձայնով: «Այս բաներից հետո,— ասում է Հովհաննեսը,— ես տեսա երկնքից իջնող մի ուրիշ հրեշտակ, որ մեծ իշխանություն ուներ, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով»: Այս լուսավորության մեջ միավորված է բոլոր երեք լուրերի լույսը»: The 1888 Materials, 803, 804.

Առաջին և երկրորդ հրեշտակների շարժումը ընթանում է երրորդ հրեշտակի շարժմանը զուգահեռ: Այն մարգարեությունը, որ զորացրեց առաջին և երկրորդ հրեշտակների շարժումը, զորացվեց առաջին և երկրորդ վայի ժամանակային մարգարեության կատարմամբ, իսկ երրորդ հրեշտակի շարժման զորացումը զորացվեց երրորդ վայի մարգարեության կատարմամբ:

Ինչպես 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, երբ Future for America-ի լուրը հաստատվեց, «Բազմությունները համոզվեցին մարգարեական մեկնաբանության այն սկզբունքների ճշտության մեջ, որոնք ընդունվել էին» Future for America-ի կողմից, և «գարմանալի խթան տրվեց ադվենտական շարժմանը»: «Գիտուն և դիրք ունեցող մարդիկ միացան» Future for America-ին՝ «թե՛ քարոզելու, թե՛ հրատարակելու մեջ» Future for America-ի մարգարեական լուրը: Future for America-ի այն հատուկ կանոնը, որը հստակորեն հաստատեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը որպես մարգարեության կատարման դրսևորում, «մարգարեության եռակի կիրառությունն» էր:

Երբ մենք ընդունում ենք իսլամի՝ առաջին և երկրորդ վայերի վերաբերյալ հիմնարար տեսակետը, ինչպես որ այն ներկայացված է երկու սուրբ գծապատկերներում՝ այն պատգամը սովորեցնողների գրավոր վկայության հետ համատեղ, մենք ճանաչում ենք առաջին վային և երկրորդ վային առնչվող մարգարեական որոշակի հատկանիշներ: Աստվածաշունչը բազմիցս ուսուցանում է, բազմազան ձևերով, որ ճշմարտությունը հաստատվում է երկու վկայության վրա: Առաջին վայի մարգարեական հատկանիշները, երկրորդ վայի մարգարեական հատկանիշների հետ միավորված, հաստատում են երրորդ վայի մարգարեական հատկանիշները: Իսլամի եռակի կիրառությունը այնքան հստակ է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին երրորդ վայի գալուստը նույնականացնելու հարցում, որ անհնար է այն չտեսնել, թեև մեծամասնությունը ընտրում է փակել իր աչքերը ապացույցների առջև:

Մարգարեության եռակի կիրառությունը հաստատապես հիմնեց, որ երրորդ վայը վրա հասավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Ապա երևաց, որ այդ կանոնը անմիջականորեն կապված էր երկրորդ հրեշտակի լուրի հետ, որը թե՛ միլլերիտների օրերում և թե՛ հարյուր քառասունչորս հազարի ժամանակաշրջանում այն շրջանն է, երբ Սուրբ Հոգին թափվում է: Երկու պատմություններն էլ տասը կույսերի առակի կատարմամբ են, և առակում Կեսգիշերյան աղաղակի լուրն այն տեղն է, որտեղ դրսևորվում է իմաստունների և հիմարների միջև եղած տարբերությունը, և հենց այնտեղ է, որտեղ երկրորդ հրեշտակի լուրը զորացվում է:

«Երկրորդ հրեշտակի պատգամի ավարտին մոտ ես տեսա մի մեծ լույս երկնքից, որ փայլում էր Աստծո ժողովրդի վրա: Այդ լույսի շողերը կարծես արեգակի պես պայծառ էին: Եվ ես լսեցի հրեշտակների ձայները, որ աղաղակում էին. «Ահա՛, Փեսան գալիս է. ելե՛ք Նրան ընդառաջ»»

«Սա էր կեսգիշերյան աղաղակը, որը պետք է գորություն տար երկրորդ հրեշտակի պատգամին: Հրեշտակներ ուղարկվեցին երկնքից՝ քաջալերելու վհատված սրբերին և պատրաստելու նրանց իրենց առջև եղած մեծ գործի համար: Ամենից շնորհալի մարդիկ առաջինը չեղան, որ ընդունեցին այս պատգամը: Հրեշտակներ ուղարկվեցին դեպի խոնարհ, նվիրյալ անձինք, և դրդեցին նրանց բարձրացնելու այս աղաղակը. «Ահա, Փեսան գալիս է. ելե՛ք Նրան ընդառաջ հանդիպելու»»: Վաղ Գրվածքներ, 238:

Առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմության մեջ Սուրբ Հոգու թափումը կատարվում է Կեսգիշերյան Աղաղակի՝ երկրորդ հրեշտակի պատգամին միանալով:

Սա կրկնվում է երրորդ հրեշտակի պատմության մեջ:

«Հրեշտակներ ուղարկվեցին՝ օգնելու երկնքից եկած զորեղ հրեշտակին, և ես լսեցի ձայներ, որոնք թվում էր՝ հնչում էին ամենուր. Դո՛ւրս եկեք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպեսզի նրա մեղքերին մասնակից չլինեք, և որպեսզի նրա պատուհասներից չընդունեք. որովհետև նրա մեղքերը հասել են մինչև երկինք, և Աստված հիշել է նրա անօրենությունները: Այս պատգամը թվում էր՝ հավելում էր երրորդ պատգամին և միանում էր նրան, ինչպես կեսգիշերյան աղաղակը միացավ երկրորդ հրեշտակի պատգամին 1844 թվականին: Աստծո փառքը հանգչում էր համբերատար, սպասող, սրբերի վրա, և նրանք անվախորեն տվին վերջին հանդիսավոր նախագրուշացումը՝ հռչակելով Բաբելոնի անկումը և կոչ անելով Աստծո ժողովրդին դուրս գալ նրանից, որպեսզի խուսափեն նրա սոսկալի դատավճռից»: Spiritual Gifts, հատոր 1, 195:

Մարգարեության եռակի կիրառության առումով, երկրորդ հրեշտակի լուրը ներկայացնում է մարգարեության եռակի կիրառություն, որովհետև յուրաքանչյուր պատմական ժամանակահատվածում այդ լուրն այն է, թե Բաբելոնը երկու անգամ ընկել է:

Եվ նրան հետևեց ուրիշ մի հրեշտակ՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը՝ այն մեծ քաղաքը, որովհետև նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության բարկության գինին»: Հայտնություն 14:8.

Հայտնության տասներորդ գլխի հզոր հրեշտակը իջավ առաջին և երկրորդ վայի մարգարեության կատարման հետ միասին՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, և այդ կերպ նախապատկերեց Հայտնության տասներորդ գլխի հզոր հրեշտակի իջնելը՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Այն հրեշտակը, որ իր փառքով լուսավորում է երկիրը, այնուհետև մի հռչակագիր արեց:

Եվ նա զորեղ ձայնով բարձրաձայն աղաղակեց՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ մեծն Բաբելոնը և դարձավ դևերի բնակարան, ամեն մի պիղծ ոգու ապաստան և ամեն մի անմաքուր ու գարշելի թռչնի վանդակ»: Հայտնություն 18:2.

Տասնչորսերորդ գլխի երկրորդ հրեշտակի և տասներորդ գլխի հզոր հրեշտակի լուրը հայտնում է, որ Բաբելոնը երկու անգամ ընկել է, և այդ լուրը նույնականացնում է վերջին օրերի Բաբելոնը: Այն նույնականացնում է վերջին օրերի Բաբելոնը, որովհետև Բաբելոնի նախորդ երկու անկումները՝ Նեբբոլթի ժամանակ և Նաբուգոդոնոսորից մինչև Բաղտասար ընկած ժամանակաշրջանում, հաստատում են Հայտնություն տասնյոթի պոռնիկի անկման մարգարեական բնութագրերը, որի ճակատին գրված է. «Մեծ Բաբելոն»: Վերջին օրերում Բաբելոնի այդ անկումը նույնականացնելու համար պահանջվում են Բաբելոնի նախորդ երկու անկումների երկու վկաները, որովհետև վերջին օրերի լուրն է. «Բաբելոնը ընկավ, ընկավ»: Երբ հզոր հրեշտակը իջավ, այն ժամանակ, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շինությունները Աստծո հպումով տապալվեցին, Իր հռչակմամբ Նա նույնականացնում է մարգարեության եռակի կիրառության կանոնը: Մարգարեության այդ եռակի կիրառությունը, որը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը հաստատեց որպես Աստծո մարգարեական Խոսքի կատարման դրսևորում, երեք

վայերի եռակի կիրառությունն էր:

Այդ կատարման ժամանակ շատերը միացան «Future for America»-ի շարժմանը, և նրանք համոզվեցին մարգարեական մեկնաբանության այն սկզբունքներում, որոնք կիրառվել էին «Future for America»-ի կողմից: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը կրկնվեց, և այդպիսով այդ կրկնությունը չհաստատեց Միլլերի գլխավոր կանոնը, այն է՝ որ աստվածաշնչյան մարգարեության մեջ մի օրը ներկայացնում է մեկ տարի, որովհետև «Future for America»-ի գլխավոր կանոնն այն էր, որ առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատգամների միլլերական պատմությունը կրկնվում է երրորդ հրեշտակի շարժման պատմության մեջ:

Թվում է ինքնին ակնհայտ, որ եթե 1840 թվականը դարձավ նրա սատանայական մեծության որոշակի հարձակման առարկա, ինչպես Քույր Ուայթը նույնացնում է Սատանային, ապա 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի պատմությունն էլ պետք է ենթարկվեր նմանատիպ հարձակման: Այսպիսով, մենք հանդիպում ենք դավադրության տեսությունների, որոնք մատնանշում են գլոբալիստների, կամ ճիզվիտների, կամ ԿՀՎ-ի, կամ Բուշերի, կամ այդ ուժերից որևէ համադրության դերը: Այդ տեսությունները, թեև ճշմարտության որոշ տարրեր են պարունակում, նախատեսված են հերքելու այն միտքը, որ Աստծուց եկած հպումն էր, որ տապալեց Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը՝ այդպիսով նշանավորելով երրորդ վայի մուտքը հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման պատմության մեջ:

«Հիմա՞ որտեղի՞ց է գալիս այն խոսքը, թե ես հայտարարել եմ, որ Նյու Յորքը պիտի սրբվի մի մակընթացային ալիքով: Սա ես երբեք չեմ ասել: Ես ասել եմ, երբ նայում էի այնտեղ բարձրացող մեծ շենքերին՝ հարկ առ հարկ. «Ի՛նչ սարսափելի տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, երբ Տերը կանգնի՝ սաստիկ շարժելու երկիրը: Այդ ժամանակ Հայտնություն 18:1–3-ի խոսքերը պիտի կատարվեն»: Հայտնության տասնութերորդ ամբողջ գլուխը նախազգուշացում է այն բանի մասին, ինչ գալիս է երկրի վրա: Բայց ես առանձնապես լույս չունեմ այն մասին, թե ինչ է գալու Նյու Յորքի վրա, այլ միայն գիտեմ, որ մի օր այնտեղի մեծ շենքերը պիտի տապալվեն Աստծո գործության շրջման ու վերաշրջման միջոցով: Ինձ տրված լույսից գիտեմ, որ կործանում կա աշխարհում: Մի խոսք Տիրոջից, մի հպում Նրա հզոր գործությունից, և այս վիթխարի կառույցները պիտի ընկնեն: Այնպիսի տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, որոնց սարսափելիությունը մենք չենք կարող պատկերացնել»: Review and Herald, July 5, 1906.

Դավադրության տեսությունները, լինեն դրանք ամբողջովին անճշմարիտ թե մասնակի ճշմարտություններ պարունակող, բոլորը խաթարում են այն ճշմարտությունը, որ այդ օրվա իրադարձությունները տեղի ունեցան Աստծո նախախնամական գործելակերպի շնորհիվ: Այդ բազմազան դավադրության տեսությունները Սատանայի՝ շարժման նկատմամբ դրսից ուղղված հարձակումն են ճշմարտության դեմ, սակայն նա նաև աշխատեց խաթարել ճշմարտությունը շարժման ներսից: Այդ ներքին հարձակումներից մեկը հիմնված է Հռոմը Հովելի գրքի առարկա լինելը մերժելու վրա:

Այդ հակամարտությունը մենք կքննենք հաջորդ հոդվածում:

Տիրոջ խոսքը, որ եղավ Փեթուելի որդի Հովելին: Լսեցե՛ք սա, ո՛վ ծերեր, և ականջ դրե՛ք, երկրի բոլոր բնակիչնե՛ր. եղե՛լ է արդյոք այսպիսի բան ձեր օրերում կամ ձեր հայրերի օրերում: Պատմեցե՛ք այդ ձեր որդիներին, և ձեր որդիները՝ իրենց որդիներին, և նրանց որդիները՝ մի ուրիշ սերնդի: Ինչ որ մորեխի առաջին տեսակն էր թողել, կերավ մորեխը, և ինչ որ մորեխն էր թողել, կերավ որդը, և ինչ որ որդն էր թողել, կերավ թրթուռը: Արթնացե՛ք, ո՛վ հարբեցողներ, և լաց եղե՛ք, և ողբացե՛ք, գինու բոլոր խմողնե՛ր, նոր գինու պատճառով, որովհետև կտրվել է ձեր բերանից: Որովհետև մի ազգ ելել է իմ երկրի վրա՝ հզոր և անհամար, որի ատամները առյուծի ատամներ են, և նա ունի մեծ առյուծի ծնոտատամներ: Հովել 1:1–6: